

Ikke god nok?

Hilde Reitan

Psykologutdannet ved NTNU og ELTE

Det er navlebeskuende og bakstreversk fra Psykologforeningen å nedvurdere psykologkompetanse fra utlandet.

PSYKOLOGUTDANNINGEN

Debatten om psykologstudier i utlandet har pågått så lenge det har eksistert studenter som ikke ønsker å bruke flere semestre eller år på å forsøke å komme inn på den norske profesjonsutdanningen. Det burde ikke overraske noen at tendensen er økende. Vi har derimot sett lite til et offisielt standpunkt fra fagforeningen.

Forhandlingssjef i Psykologforeningen, Christian Zimmermann, kritiserer i Dagens Næringsliv 01.03. enkelte utenlandske utdanninger for å være for teoretiske og undres om denne kompetansen gir praktiske ferdigheter etter endt studium. Det er uklart hvilke utdanningsløp Zimmermann sikter til, men det er i samme meningsutveksling at Eötvös Loránd Universitet i Ungarn (ELTE) nevnes. Det må derfor presiseres at det *er* tilrettelagt for integrert praksis (f.eks. i Norge) i løpet av studiet ved ELTE.

På Psykologforeningens nettsider argumenterer Tor Levin Hofgaard for hvorfor psykologstudier i Norge anses som «gullstandarden» (oppdatert 15.03.). Han presiserer her at det finnes psykologstudier utenfor landegrensene som gir et tilstrekkelig grunnlag for å jobbe som psykolog i Norge. Han påpeker imidlertid at det finnes mangler ved disse tilbudene og vurderer dem dermed som ikke jevnbyrdige sammenlignet med de norske.

Jeg tror de fleste norske studenter som har vurdert eller vurderer å utdanne seg til psykolog i utlandet, er orientert om at dette ikke er en snarvei dersom målet er å arbeide som psykolog i Norge. For å jobbe på for eksempel sykehus kreves det tvert imot mer, sammenlignet med dem som studerer i Norge. Blant annet vil det innebære å sette seg inn i forskrifter, lovverk og etiske prinsipper en ikke har fått kjennskap til i det landet en har studert i. Vi må samtidig ikke glemme at det finnes studenter som frivillig velger en utenlandsk utdanning fremfor en norsk. Og ikke alle ser for seg å jobbe på et norsk sykehus.

Tydeligere kommunikasjon

Det er Helsedirektoratet som er satt til å vurdere om utenlandsk utdanning er ekvivalent med den norske, og om den leder fram til lisens. Praksisløp sikres gjennom ett- eller toårig veiledet lisensperiode og settes som premiss for å oppnå autorisasjon etter endt utdanning.

Autorisasjon er autorisasjon – uavhengig av *hvor* og *hvordan* den er oppnådd. Eller? Uttalelser fra fagforeningen gjør at jeg blir usikker på om det er enighet om dette eller ikke, og om jeg betaler kontingent til riktig forening. Ønsker Psykologforeningen virkelig å konstruere et skille mellom psykologer som har utdannet seg i Norge, og psykologer som har utdannet seg i utlandet?

En mer alvorlig konsekvens av utspillene er at det sås tvil om utøvelse av faget for dem som har utdanning fra utlandet som grunnlag. Jeg stiller meg undrende til om dette er gjengs holdning i Norsk psykologforening. I så fall forventer jeg at det kommuniseres tydeligere framover. Dersom hensikten derimot er å underbygge de fordommene som dessverre ser ut til å eksistere knyttet til studier fra andre universitet enn våre egne, forstår jeg retorikken bedre.

Å nedvurdere utdanning fra utenlandske utdanningsinstitusjoner slik jeg oppfatter at både Zimmermann og Hofgaard gjør, er og blir arrogant og navlebeskuende. I en tid med økende globalisering og internasjonalisering av utdanning er det ikke unaturlig at også vår faggruppe får økt tilstrømming utenfra. Det krever en tilpasning, også fra fagforeninger. Jeg setter spørsmålsteget ved om Norsk psykologforening anser det som løsningen på utfordringen å forsøke å skremme vekk flere fra å studere i utlandet? Jeg hører lite om de positive ringvirkningene av mangfold i psykologstaben.

Ser vi ikke et gryende behov for et rikere bidrag av bredere flerkulturell forståelse, språkferdigheter og krysskulturell kompetanse enn noen norsk profesjonsutdanning per i dag kan tilby? Jeg stiller meg bak innlegget til Tofte og Rzadkowska i aprilutgaven av Psykologtidsskriftet og ber Norsk psykologforening ta stilling til hvordan de fremover har tenkt å forholde seg til sine medlemmer med utenlandsk kompetanse.